

Peygamberimiz'in Yolunu Tutalım

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ

Muhterem Müminler!

Âlemlere rahmet olarak gönderilmiş olan son Peygamber Hz. Muhammed (s.a.v)'in ümmeti olan Müslümanlar olarak, O'nun yolunu tutup, ondan ayrılmamak vazifemizdir. Çünkü ona itaat etmek ve tabi olmak Allah'ın emridir; ondan uzak düşmek ise büyük günahtır. Kur'an'da şöyle buyrulur: **“De ki: Allah'a ve resulüne itaat edin. Eğer yüz çevirirlerse bilsinler ki Allah kâfirleri sevmez.”**¹

Peygambere itaatten maksat, onun sünnet-i seniyyesini kişinin kendi hayatına uyarlaması, onu her şeyde kendisine örnek kabul etmesi ve ona göre hayatına yön vermesidir.

Aziz Kardeşlerim!

Peygamber Efendimiz (s.a.v), Allah'ın rızasını kazandıracak davranışlarda bulunmak isteyen her insan için mükemmel ve canlı bir örnek, en büyük fazilet numunesi idi. O'nun böyle olduğunu bizzat onu yaratan ve gönderen yüce Rabbimiz şöyle ifade buyuruyordu:

“Andolsun ki, Resûlullah, sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok zikredenler için güzel bir örnektir.”² Dolayısıyla Allah'ın resulü ve onun tarif ettiği yol insanlık için yegâne takip edilesi yoldur. Çünkü o, hislerine mağlup insanları memnun etmek ve sadece birtakım nazari kaideler öğretmekle görevli değildi. Onun hedefi, insanlığa hayata dair amelî kaideler öğretmek ve bu kaideleri kendi yaşayışıyla izah ve tarif etmektir. Bundan dolayıdır ki Müslümanlar, onun takdim etmiş olduğu hayat düsturlarını sürekli gözden geçirmeli ve bir sapma söz konusu ise asla zaman kaybetmeden, yaşantılarını onun sünnetine uygun hâle getirmeye çalışmalı ve onun yoluna tabi olmalıdırlar.

Değerli Kardeşlerim!

Yukarıda da ifade edildiği gibi, Peygamber'in yoluna tabi olmak, onun bir insan olarak bize örneklik teşkil ettiğini bilmek ve buna uygun hareket etmektir. Ashâb-ı kirâm ve onların izinden giden Müslümanlar böyle yaparak “altın nesle” dâhil olmuşlardır. Onun sunduğu hayat tarzı, insanlığa gerçek saadeti kazandıracaktır. Mizacı bozulmamış her insan bunları mutlaka kabul edecektir. Örneğin o, etrafındaki insanlara yumuşak davranırdı. Yalandan nefret ederdi. Çirkin ve kaba sözler söylemez, çirkin olan hiçbir şeye özenmezdi.

Nefsine karşı işlenen hiçbir saldırı karşısında intikam duygusu ile hareket etmezdi. Hizmetinde bulunan herkese iyi davranırdı. Enes b. Mâlik (r.a) anlatıyor: **“Resûlullah'a on sene hizmet ettim. Bir defa bile bana 'öf' demedi. Yaptığım bir işten dolayı da 'Niye böyle yaptın, şöyle yapsaydın.' demedi.”**³ Ashabına ve ümmetine olan düşkünlüğü dillere destandı. Nitekim Cenâb-ı Hak onun bu yönünü şöyle buyurarak Kur'an'da ebedileştirmişti:

“Andolsun, size kendinizden öyle bir peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya uğramanız ona çok ağır gelir. O, size çok düşkün, müminlere karşı çok şefkatlidir, merhametlidir.”⁴

Muhterem Müslümanlar!

Peygamber Efendimiz (s.a.v), ne kadar güzel sıfat varsa hepsi ile süslenmiş, ne kadar da kötü haslet varsa onların hepsinden beri ve tertemiz bir insandı. Zira o, **“(Resulüm!) Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.”**⁵ ayetinin muhatabı olan rahmet peygamberi idi. Onun nurlu yoluna tabi olmak suretiyle bizim de rahmet ümmeti olmamız icap eder. Müjdeler olsun ona tavizsiz bir şekilde tabi olan Müslümanlara! Hepinizin Mevlit Kandili mübarek olsun!

İRŞAD | İGNG
BAŞKANLIĞI

¹ Âl-i İmrân suresi, 3:32

² Ahzâb suresi, 33:21

³ Müslim, Fezâil, H. No: 6151

⁴ Tevbe suresi, 9:128

⁵ Enbiyâ suresi, 21:107